

15-04-2011, Jaarvergadering
40 jaar lidmaatschap Mia Claassens-Rongen

- Naam: Mia Claassens-Rongen
Geboorte datum: 08-09-1935 (75 jaar)
Lid sinds: 1971
En daarvoor al van de Wandelclub Vooruit van America
- Bestuurslid van 1971 t/m 1985
- Voorzitster van 1971 t/m 1979
- Tot 1971 was Jong Nederland nog maar voor jongens, toe ook wel de Verkenners genoemd. Mia was tot die tijd bestuurslid van de Wandelclub van America en daar zaten toen alleen de meisjes bij. Mia pakte begin jaren '70 't balletje op om eens te kijken of een fusie mogelijk was en dat de jongens en de meisjes bij elkaar in één vereniging konden. Tot die tijd was dat nog ondenkbaar, maar Mia zag de mogelijkheden wel van een dergelijke gemengde vereniging. En dat bleek ook, want al snel bloeide de vereniging uit tot de grootste van America. De samenwerking bleek een gouden besluit te zijn.

Mia werd de eerste voorzitter van het nieuwe Jong Nederland in America. Maar niet zonder slag of stoot. Mia had niet de Jong Nederland achtergrond (een jongenscultuur) waardoor 't wel eens wilde botsen in het bestuur. Maar Mia had 't vaak wel bij het rechte eind. Mia zorgde er onder andere voor dat Jong Nederland America een goed onderkomen had. In 1971 trok de vereniging ook in een nieuwe blokhut, De Kamphut aan de Griendtsveenseweg want het blokhutje in het Kerkbos voldeed niet meer voor de groot geworden jeugdvereniging. Maar alleen het houten barak was ook niet voldoende voor de 157 leden in 1973. Mia dacht verder, Mia besloot ook de stenen gebouwen er bij aan te kopen die ook op dat terrein lagen. Met twee sportvelden er bij was de vereniging dan ook goed bedeed qua ruimte. Jong Nederland America floreerde als nooit tevoren.

Mia was meer de regelaar van Jong Nederland America op de achtergrond en ze was er altijd voor iedereen. Ze draaide niet meer wekelijks groep, maar sprong bij daar waar nodig. Mia was meer van het op orde houden van de vereniging, vaak ook in de letterlijke zin van het woord. Mia hield De Kamphut altijd netjes schoon. Het werd op een gegeven moment vanzelfsprekend dat zij dit deed. Na het kamp was het bijvoorbeeld heerlijk om in een fris gepeetste blokhut terug te komen. Daarmee bewees ze iedereen een grote dienst.

Mia hield, en houdt nog steeds wel, van een feestje. Met een leidersweekend of een ander feestje was ze wel van de partij, zij het later op afstand. En was er een groep op bivak of kamp, Mia kwam altijd wel even op bezoek, puur voor de gezelligheid, want ze heeft altijd wel het vertrouwen in de stafleden/leiding gehad dat zij goede kampen zouden draaien. Maar het bleef wel altijd opletten met Mia in de buurt, want als er een geintje uit te halen was tijdens een leidersavond en tijdens een kampbezoek, dan schrok ze daar niet voor terug. Als Mia zei: "bhe snotverdomme", dan wist iedereen ook meteen, hoo nu opletten, nu ze meent het.

Mia ontfermde zich over de vereniging als een soort moeder-overste. De rust die ze uitstraalt doet goed voor de leden en leiding. Je hoeft je geen zorgen te maken als Mia er is. En dat geldt nog altijd. Mia is wel niet meer zo vaak in de huidige blokhut, maar betrokken is ze nog altijd met hart en ziel. Met name tijdens de Vlooiemarkt activiteit is ze altijd te bespeuren in en rondom de blokhut. Ze heeft een neus voor de waardevolle spullen er uit te zoeken en hier vaart de vereniging wel bij. En als er een keer ergens koffie gezet en geschonken moet

worden, dan is Mia daar meteen voor te porren. Daarbij stelt Mia nog zeer regelmatig haar stukje bos dat van haar is ter beschikking aan groepen die er een weekendje willen bivakkeren. Alle leden hebben hier wel eens een spannend weekend beleefd (als ze ten minste het goede stukje bos wisten te vinden).

Nu steekt ze al haar energie in Het Peelmuseum dat ze zelf heeft opgericht in De Kamphut en is ze nog wekelijks te vinden in de oudheidskamer De Moeëk van Werkgroep Oud America. Hier duikt ze graag het archief in en vult dit graag aan met nieuw binnengekomen (oude) spullen.

Mia zat en zit nog steeds nooit stil. Ze is vrijwilligster op vele fronten (geweest). Hiervoor heeft ze in 1983 en in 2000 dan ook al een Speld van Verdiensten ontvangen namens de vereniging en het Provinciale Bureau Jong Nederland Limburg. In 2008 is Mia geridderd in de Orde van Oranje-Nassau voor al haar vrijwilligerswerk door de jaren heen, een titel die haar niet misstaat. Op haar palmares staan onder andere de volgende verenigingen waar zij vrijwilligster bij was en waarvan zij er zelf enkele mee heeft opgericht:

- Wandelsportclub Vooruit
- Jong Nederland America
- Koninklijke Nederlandse Bond Lichaamlijke Opvoeding
- Drumband St. Caecilia
- Heilige Hartschool
- Raadslid Gemeente Horst
- Ruitersclub De Paardenvrienden
- Dorpsraad America
- Stichting Peelmuseum America
- Werkgroep Oud America
- Jaarlijkse Dodenherdenking
- Rowwen Hèze Slotconcerten

Al met al, redenen genoeg om Mia voor te dragen voor het erelidmaatschap van Jong Nederland America. Een titel die haar toe komt en waarmee we blij zijn deze te mogen uitreiken.

Gefeliciteerd Mia